

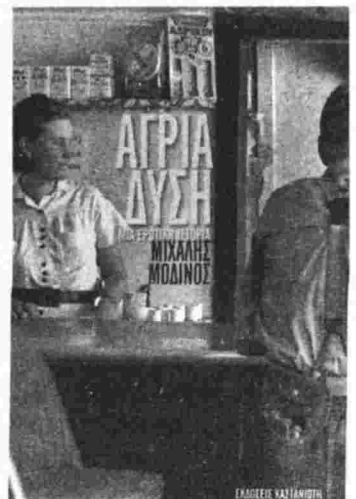

Ελληνική Λογοτεχνία 12/12-18/12

15 προτάσεις από την ελληνική λογοτεχνία

Μέσα από μια ποικίλη θεματολογία, που εντυπωσιάζει με την ευρύτητά της, η εγχώρια λογοτεχνική παραγωγή φιλοτεχνεί μίαν ενδιαφέρουσα εθνική ταυτότητα. Ένα επίσης ενδιαφέρον στοιχείο είναι η λογοτεχνική ανανέωση σε πρόσωπα μέσω μιας νέας γενιάς λογοτεχνών, που προσπαθεί να βρει τον δικό της βηματισμό. Ευδιάκριτη είναι η αγωνία διεξόδου που θα φέρει στο προσκήνιο ένα έργο μεγάλης πνοής, ένα έργο που θα μας απελευθερώσει από τα στενά εθνικά λογοτεχνικά μας όρια

Μάρω Δούκα
Ο πεζογράφος και το πιθάρι του
Εκδόσεις: Πατάκη
Σελ.: 142

Στο βιβλίο της με τίτλο «Ο πεζογράφος και το πιθάρι του», η εξέχουσα συγγραφέας μάς αποκαλύπτει μικρά προσωπικά μυστικά με μεγάλη – με την έννοια της σπουδαιότητας – σημασία για την ίδια και το έργο της. Πρόκειται για μίαν ενδιαφέρουσα διαδικασία όπου η πεζογράφος μοιάζει να «μαρτυρά» – ίσως και μέσα από μια διεργασία εξομολόγησης – για πρόσωπα, έργα αλλά και γεγονότα που την προβληματίσαν, τη διαμόρφωσαν και την καθόρισαν. Τα κείμενα αυτά (που επανεκδίδονται έπειτα από μίαν εικοσαετία) κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά τον Μάιο του 1992 από τις εκδόσεις Καστανιώτη, στη σειρά «Σκέψη, Χρόνος και Δημιουργοί» που διηύθυνε ο Θανάσης Νιάρχος.

Λώρη Κέζα
Υπόθεση Laurus
Τα κατορθώματα της Ρόζας Δελλατόλα
Σχέδια: Κωνσταντίνος Παπαμιχαλόπουλος
Εκδόσεις: Διόπτρα
Σελ.: 115

Η οικογένεια Δελλατόλα αποφασίζει να επιστρέψει στις ρίζες της, στον δικό της τόπο, στο νησί εκείνο των Κυκλάδων όπου όλα είναι αλλιώς... Αξιοποιώντας άριστα την ιστορία του νησιού της Τήνου αλλά και τον πλούτο της λαϊκής του παράδοσης, η συγγραφέας καταφέρνει, εκτός των άλλων, και έναν μικρό άθλο: να αποφύγει την ηθογραφία. Παρά το γεγονός ότι όλα τα υλικά επιβάλλουν ως αναγκαία συνθήκη το ηθογραφικό αφήγημα, η Κέζα εκμεταλλεύεται δεξιοτεχνικά εκείνη την πολιτισμική διάσταση του νησιού που το συνδέει ιστορικά με την ενετική περίοδο και ό,τι αυτή κληροδότησε στον τόπο.

Βαγγέλης Χατζηγιαννίδης
Το ελάχιστο ίχνος
Εκδόσεις: Ροδακίο
Σελ.: 324

«Το ελάχιστο ίχνος» εκφράζει την υπέρτατη αγωνία της ύπαρξης να μείνει ως ανάμνηση, έστω σαν μια σκιά, κι αυτός ο διακαής πόθος προϋποθέτει θρησκευτική συνείδηση και πάθος, πίστη και τόλμη – μια δόση παραφροσύνης στην άχρωμη και ανούσια καθημερινότητα. Η ζωή υπό αυτές τις προϋποθέσεις καλείται να επεκταθεί απ' τα ιερά και τα όσια ως τα ανίερα και ανόσια όριά της. Η πραγματικότητα βιώνεται μέσα στον παραλογισμό της απόδοσής της ως αναπαράσταση, όπου η τέχνη είναι μια σκληρή, ανελέητη κι αφιλόξενη για τους περισσότερους πατρίδα. Η εσωτερικότητα ψάχνει να βρει την πιο πιστή της έκφραση, αυτήν που θα τη δικαιώσει και θα τη μεγαλύνει, αυτήν που θα σφραγίσει το πέρασμα του ανθρώπου από τον μάταιο τούτο κόσμο.

Μάκης Τσίτας
Μάρτυς μου ο Θεός
Εκδόσεις: Κίχλη
Σελ.: 270

Ο Χρυσοβαλάντης, ο ήρωας του μυθιστορήματος του Μάκη Τσίτα, εισέρχεται στον θαυμαστό κόσμο της ωριμότητας περνώντας το κατώφλι των πενήντα σε μια εποχή όπου το ελληνικό όνειρο της Μεταπολίτευσης βρίσκεται στο απόγειό του, λίγο πριν από την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων. Στον αντίποδα, η προσωπική ζωή του Χρυσοβαλάντη διέρχεται μίαν ολοκληρωτική πα-

ρακμή (χάνει τη δουλειά του αλλά και τις εσωτερικές του ισορροπίες), πράγμα που τον οδηγεί σε μια χειμαρρώδη εξομολογητική-απολογητική διάθεση. Ο ήρωας μοιάζει να γίνεται η άκρη εκείνη του νήματος που θα ξετυλίξει το... κουβάρι του εθνικού δράματος: την αρχή του τέλους μιας ασυνάρτητης και ανισόρροπης κοινωνίας.

Ανδρέας Καραγιάν
Σκοτεινές ιστορίες
Εκδόσεις: Εστία
Σελ.: 220

Ο συγγραφέας είναι γνωστότερος στο ευρύ κοινό ως ζωγράφος, αν και στο τελευταίο του μυθιστόρημα μας αποκαλύπτει έναν επίσης ικανό γραφέα, που ξέρει να χειρίζεται εξίσου καλά την τέχνη των χρωμάτων όπως και αυτή των λέξεων. Ο νεαρός ήρωας του Ανδρέα Καραγιάν είναι ένας ζωγράφος που προσπαθεί να βρει την περπατησιά του μέσα από τον έρωτα, τη ζωγραφική και τα ταξίδια. Το μυθιστόρημα εκπέμπει έναν αισθητικό κοσμοπολιτισμό, που μας φέρνει στον νου εκλεκτές σελίδες αστικών μυθιστορημάτων. Από το αναγεννημένο μετά την πτώση του τείχους Βερολίνου ως τη μυστηριακή γοητευτική Βενετία και την ιστορική Αλεξάνδρεια, κυριαρχεί το θεμελιώδες και καθοριστικό για τη ζωή του νεαρού ζωγράφου δίπολο έρωτα-τέχνης...

Μιχάλης Μοδινός
Άγρια Δύση
Εκδόσεις: Καστανιώτη
Σελ.: 444

Το μυθιστόρημα ξεκινά από τη μακρινή Μοντάνα των ΗΠΑ, όπου μια κοπέλα, κόρη στρατιωτικού, της οποίας οι ρίζες κρατούν από την Ελλάδα, αναγκάζεται λόγω των επαγγελματικών υποχρεώσεων του πατέρα της να μεγαλώνει από τόπο σε τόπο. Ταξιδεύοντας εκτός εθνικών ορίων όπου ο τόπος και το τοπίο γίνονται κόσμοι ολόκληροι, η Τζένη αγωνίζεται παράλληλα με τις αγωνίες της εποχής της, που καλύπτουν εκείνες του δεύτερου ημίσεως του 20ού αιώνα, να ανακαλύψει και τον εαυτό της ή καλύτερα το δικό της στίγμα.

Μηνάς Βιντιάδης
Τηγαρίζουν πατάτες στον Άρη;
Εκδόσεις: Τόπος
Σελ.: 313

Όσο καταρρίπτονται οι αποστάσεις, τόσο η ζωή μοιάζει να περιορίζεται – σαν να στενεύει μέσα στην απλυσία μιας τεράστιας μοναξιάς, ανομολόγητης, ανέκφραστης, σχεδόν απαγορευμένης από τις μικρές κοινωνικές συμβάσεις που καταστρατηγούν τις τεράστιες εκτάσεις της ζωής μας – σαν να τις ορίζουν άλλοι, οι δίπλα μας, ο καλός μας σύζυγος που μας τα χαρίζει όλα, τα παιδιά που τα θέλουν όλα, οι γείτονες, οι παρέες, οι φίλοι. Σε μια εποχή όπου η επιστημονική φαντασία μοιάζει να είναι αναχρονιστική, ο Βιντιάδης έρχεται να της χαρίσει ένα απλό, ωστόσο ισχυρό ανθρώπινο νόημα μέσα από ένα ταξίδι που θέτει τον άνθρωπο αντιμέτωπο με τους εσώτερους και φανερούς του φόβους για να ξεπεράσει τα όρια, να χαθεί στο άπειρο της δικής του αυτογνωσίας.

Κωστής Γκιμοσούλης
Δuo μήνες στην αποθήκη
Εκδόσεις: Καστανιώτη
Σελ.: 86

Έχοντας ευδοκίμως υπηρετήσει πεζό και ποίηση, ο Γκιμοσούλης επανέρχεται στο προσκήνιο μέσα από ένα

12/12-18/12 **Ελληνική Λογοτεχνία**

τραύμα. Κλεισμένος σ' ένα δωμάτιο νοσοκομείου, ο συγγραφέας βρίσκεται σ' ένα παράξενο ενδιαμέσο – έκτος ζωής και θανάτου –, σε μίαν απαρηγόρητη αναμονή. Ο Γκιμοσούλης, μέσα από μια σειρά πεζών βιωματικών κειμένων κλινικής φαντασίας, ξεπερνά τον στενό θάλαμο του νοσοκομείου, γεμίζει την αποθήκη – σαν θαυμαματοποιός – με πτήσεις ζωής, από εκείνες τις απλές, τις διακριτικές πόζες όσων ξέρουν να απολαμβάνουν την ευτυχία που χαρίζει τόσο γενναιόδωρα ένας στίχος, ένα φιλί, ένα σκίρτημα, μια τραγωδία.

Θεόδωρος Γρηγοριάδης

Ο Ναύτης

Εκδόσεις: Πατάκης

Σελ.: 411

Ο Ναύτης είναι ένας έφηβος που φαντάστηκε τον κάμπο του σαν μια θάλασσα, ώσπου ανοίχτηκε στα αληθινά πέλαγα αναζητώντας ένα κρυμμένο μυστικό. Οι γοργόνες των παραμυθιών έγιναν οι γυναίκες των λιμανιών, οι μύθοι ξέφτισαν στα κύματα κι έγιναν ιστορίες και περιπέτειες του κόσμου. Ο «Ναύτης» είναι μια ειλικρινής, συγκινητική αλλά και τολμηρή αφήγηση. Ένα ταξίδι που ενώνει από μακρούς τόπους, αλλόκοτες ιστορίες, διαφορετικούς ανθρώπους, κρυφές επιθυμίες, ανομολόγητους έρωτες.

Άλκη Ζέη

Με μολύβι φάμπερ νούμερο δύο

Εκδόσεις: Μεταίχιμο

Σελ.: 386

Στο τελευταίο της μυθιστόρημα, η συγγραφέας Άλκη Ζέη (γεννημένη το 1925) έρχεται αντιμέτωπη με τη μνήμη της. Η συγγραφέας, που αγαπήθηκε κυρίως από τα παιδιά αλλά και από τους μεγάλους, μοιάζει να ολοκληρώνει την αυτοβιογραφία της... ανάποδα! Αν λάβουμε υπόψη μας ότι «Η αρραβωνιαστικιά του Αχιλλέα», που περιέχει πολλά αυτοβιογραφικά στοιχεία, ξεκινά από την ενηλικίωσή της, το τελευταίο μυθιστόρημα αφορά τα πρώτα χρόνια της ζωής της – από τη γέννησή της έως και το 1945. Τα πρώτα χρόνια αποδεικνύονται καθοριστικά για το υπόλοιπο του βίου και είναι αυτά που σε διαμορφώνουν ως άνθρωπο. Μέσα από την αφηγηματική γοητεία της συγγραφέως ξαναζωντανεύει μια ολόκληρη εποχή, στην οποία εντάσσονται και τα νεανικά της χρόνια.

Λευτέρης Καλοσπύρος

Η μοναδική οικογένεια

Εκδόσεις: Πόλις

Σελ.: 310

Ο Ανδρέας Αριθμέντης, παιδί - θαύμα και νυν επίδοξος αυτόχειρας, είναι αρχιτέκτονας στο επάγγελμα και ταυτόχρονα συγγραφέας – όπως λίγο - πολύ κάθε αρχιτέκτονας που σέβεται τον εαυτό του! Ο Καλοσπύρος επικεντρώνεται μέσω του συγγραφέα του σε μια σειρά προβληματισμών που γεννιούνται από τη σύγχρονη λειτουργία της συγγραφής, κυρίως μέσα από την ολοένα αυξανόμενη εξάρτηση του συγγραφέα από τη θέληση του κοινού...

Αλέξανδρος Στεφανίδης

Το χαδί

Εκδόσεις: Άγρα

Σελ.: 62

Πρόκειται για μια συλλογή που απαρτίζεται από δώδεκα διηγήματα, τα οποία ωστόσο διηγούνται μίαν ιστορία – ή περιστατικά από την ίδια ιστορία. Περιστατικά που περικλείουν τη ζωή ενός αγοριού μέσα στα ασφυκτικά

σύνορα ενός ορφανοτροφείου. Στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, όταν η χώρα αφηνόταν στα μεγάλα οράματα, ένα νεαρό αγόρι έχανε τον κόσμο του. Με τον πατέρα του στη φυλακή και τη μάνα του να μην μπορεί να το υποστηρίξει, η μόνη λύση για την επιβίωσή του περιοριζόταν στη μελαγχολία ενός ορφανοτροφείου. Η ιστορία του είναι μια ιστορία απωλειών, αγάπης, σιγουριάς, τρυφερότητας, ονείρων...

ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ

Αλεπούδες στην πλαγιά

Εκδόσεις: Πατάκη

Σελ.: 117

Τον άνθρωπο, που όταν έρχεται αντιμέτωπος με τη δυναμική του παρόντος στρέφεται προς το παρελθόν, προσπαθεί να ερμηνεύσει στην πρώτη του ενδιαφέρουσα νουβέλα ο Ανυφαντάκης. Αυτή η καταφυγή στην ασφάλεια των περασμένων γεγονότων έρχεται να ταιριάζει με τη διέξοδο που χαρίζει η ανάγνωση των βιβλίων. Η ιστορία της νουβέλας ξεκινά χρονικά λίγο πριν ξεσπάσει η γνωστή κρίση στη χώρα μας. Ο ήρωάς μας είναι ένας λέκτορας που ταλαιπωρείται με αφορμή μια διατριβή του, η οποία δεν ολοκληρώνεται, πάνω στο έργο «Απόψεις ενός κλόουν» του Χάινριχ Μπελ. Ο λέκτορας, εκτός από τα προβλήματα με τη διατριβή του, έχει και τα προσωπικά του, με κυρίαρχο την ανασφάλεια που τον χαρακτηρίζει.

Μίμης Ανδρουλάκης

Ο κόκκινος κάβουρας

Εκδόσεις: Πατάκη

Σελ.: 411

Ο Ανδρουλάκης πάντα επιλέγει με προσοχή τα θέματα με τα οποία αναμετρείται λογοτεχνικά. Αυτή τη φορά, η πολιτική σχετίζεται με την κατασκοπεία. Στο νέο του βιβλίο πραγματεύεται μίαν αληθινή ιστορία, την οποία γράφει σαν παραμύθι. Παρακολουθήσεις τηλεφώνων, ένα οργανωμένο δίκτυο «παρα-ΟΤΕ», που παρακολουθεί κομματικούς και μη «υπόπτους», και φυσικά οι πανταχού παρόντες Αμερικάνοι. Σε αυτή την ωραία ατμόσφαιρα των αρχών της μεταπολίτευσης διαρρέει η πληροφορία ότι στις τάξεις του ΚΚΕ υπάρχει πράκτορας που στεγάζεται στα υψηλά κλιμάκια του κόμματος του Λαού και «εργάζεται» για λογαριασμό της ΚΥΠ. Η υπόθεση αυτή του μυστηριώδους πράκτορα Α-25 και μιας πλειάδας στελεχών που δούλευαν ως ρουφιάνοι, έκλεισε αθόρυβα το 1982.

Σώτη Τριανταφύλλου

Σπάνιες γαίες

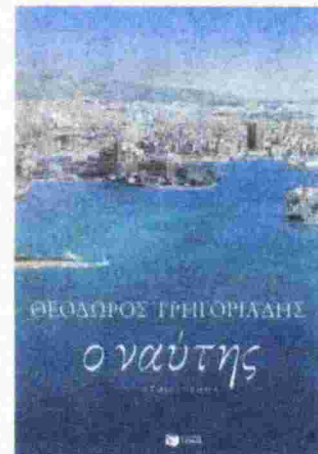
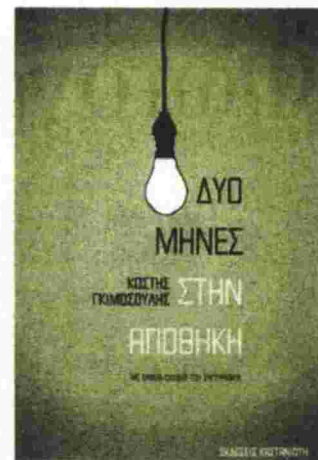
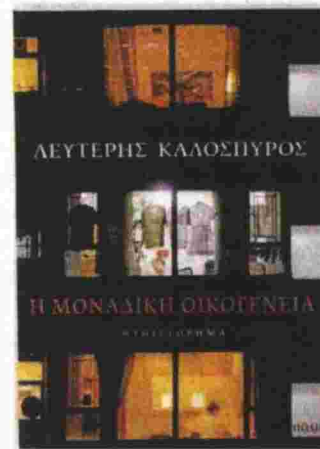
Εκδόσεις: Πατάκη

Σελ.: 318

Συγγραφέας που συχνά επιλέγει να «εξάγει» το θέμα της από τον στενό κορσέ της πνιγνής ελληνικής λογοτεχνικής πραγματικότητας, η Τριανταφύλλου είναι πλέον μια κοσμοπολίτισσα σύγχρονη Ελληνίδα συγγραφέας. Αυτή τη φορά, η ιστορία της εκτυλίσσεται στη διάρκεια της χουρτοσοφικής περιόδου της Σοβιετικής Ένωσης. Πρωταγωνιστής του μυθιστορηματός της είναι ο αυτόβιογραφούμενος Πραβιέν Σεργκέγεβιτς Μακάρεφ, ο οποίος αρχίζει να γράφει τις αναμνήσεις του στη σταλινική περίοδο – σε ηλικία 36 ετών. Έχοντας ξεσκολίσει πρόσωπα και γεγονότα, αλλά και θητεύσει ευδοκίμως στην πολιτική κουλτούρα της σοβιετικής περιόδου, η Τριανταφύλλου συνταιριάζει τη συγγραφική της δεινότητα με την πολιτική της επάρκεια σε ένα μυθιστόρημα υπαρξιακού πολιτικού τρόμου...

ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ
ΑΛΕΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΓΙΑ

ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΚΑΒΟΥΡΑΣ

